

من در سفرم

سفری بی پایان
از هزاران دوران
گم شده در تکرار
همچو چرخ پرگار
بی خبر از اسرار

من در سفرم

نیست در این خلوت
همره و هم صحبت
کوله بارم سنگین
پر ز بار حسرت
زان طلایی فرصت

من در سفرم

من گسستم زنجیر
از دل و از احساس
عشق او برد مرا
به سراب و رویا
چو غریق بردریا

من در سفرم

در پی او که پرید
ز قفس بر لب بام
لحظه ای همچو شهاب
رفت و او شعله کشید
بر من و هستی جام

من در سفرم

روز و شب در پی او
گم نموده است چو قو
جفت خود در لب جو
دارم امید چو مو
بجز این است بگو

من در سفرم

میروم تا که رسم
شهر عشق شهر نیاز
جویم آن غنچه باز
که خرا مت با ناز
بی می و مطرب و ساز

من در سفرم

روی دریا چون موج
هم به زیر و هم اوج
سوی خورشید به ماه
همچو ذره چون گاه
پرکشم از سر راه

من در سفرم

دست من باده و جام
در پی آن می ناب
که از آن نیست نشان
تن هر خمیره و خوان
تو از این راز چه دان

من در سفرم

می روم من ز حضور
سوی دریا نه که رود
میرسد از ره دور
لعبتی ناز چو حور
بخشدم مستی و شور

من در سفرم

همجو شمع و چون عود
سرکشم شعله و دود
عا قبت می رسد م
خاطرو خاک چه سود
جمله از آنچه که بود

دکتر منصور- ت
ژانویه 2017

منصورت
ژانویه 2017